

La infraestructura inexistent

Alcalde gràcies a una moció de censura, el popular Enric Fajarnés s'enfronta ara amb el repte de proporcionar a Eivissa la infraestructura que altres administracions han oblidat.

Al capdavant de la corporació municipal d'Eivissa hi ha actualment l'alcalde Enric Fajarnés i Ribas, del Partit Popular, investit arran de la moció de censura que va desbancar el PSOE del govern i de l'Ajuntament.

Inevitablement, els temes d'infraestructura bàsica, com a actualitat més destacada, marquen l'inici de la nostra conversa.

—Entre els temes més candents actualment en aquesta ciutat, hi ha el de la potabilitzadora.

—Efectivament. Els socialistes iniciaren el procés d'una potabilitzadora privada, i nosaltres l'únic que vam fer va ser seguir les pautes marcades pels socialistes. Unes setmanes abans, el govern central marcà per decret que es podia fer una potabilitzadora pública a Eivissa, i nosaltres el que van fer fou simplement mostrar que no eren incompatibles una de privada i una de pública, perquè, segons els estudis realitzats, no fa falta una potabilitzadora, sinó que en fan falta dues. Joestic convençut que el govern central acabarà concedint també la pública.

—Sembla, a nivell públic i des de l'oposició, que l'ajuntament beneficia una potabilitzadora privada i desaprofita la possibilitat d'instal·lar-ne una finançada per l'estat.

—La realitat és aquesta. El PSOE ho aprova, fins i tot amb l'abstenció del grup

popular. Aprovaren el mateix projecte dos ajuntaments socialistes de les Illes Canàries, que també van fer una potabilitzadora privada, però l'estat, posteriorment, els va donar una subvenció de mil cinc-cents milions de pessetes a fons perdut, per a aquesta potabilitzadora privada. La van amortitzar. ¡A nosaltres també ens vindria bé! S'ha de pensar que en la conca d'Eivissa hi estan implicats tres ajuntaments i s'han d'establir contactes entre tots. El problema de l'aigua no és un problema d'Eivissa ciutat, sinó de tota l'illa.

—El fet que la potabilitzadora xucli aigua d'Es Gorg, ¿no farà que se salinitzin els pous pròxims del Pla de la Vila?

—No, això no és exacte. L'aigua procedirà de capes inferiors a la font d'Es Gorg, directament de la mar. Per tant, no l'afectarà, en aquest sentit. Seria una incongruència fer una potabilitzadora per xuclar d'un pou diguem-ne normal encara que l'aigua fos salmaia.

—Evidentment en un lloc com Eivissa l'aigua no es pot tirar. ¿Heu pensat en algun tipus de campanya amb vista a conscienciar la gent d'aquest problema?

—La mateixa empresa constructora de la potabilitzadora la durà endavant. Es faran estudis de despeses i d'allò que costarà. Aquí no podem deixar aixetes obertes.

—El projecte de la pota-

bilitzadora privada va ser atorgat a l'empresa austríaca Desobre Hydrothecnic...

—Efectivament, es presentaren una sèrie de projectes, i el d'aquesta empresa fou el més convenient des del punt de vista econòmic, però comporta algunes dificultats burocràtiques, pel fet de no ser una empresa espanyola.

—Un avanç del 92, vaja.

—Home, d'alguna manera, sí.

—Una altra qüestió candent fa referència a l'ampliació del port d'Eivissa. Sembla que en aquesta qüestió tampoc hi ha acord amb la Direcció General de Ports.

—El Ministeri d'Obres Públiques presenta a l'ajuntament un projecte irrealitzable, amb un espigó projectat, en un lloc on no evitaria per res la penetració de les maregasses dins el port. Cal que aquest espigó sigui paral·lel a l'actual mur. El que passa és que en la qüestió de l'ampliació del port industrial s'ha produït l'enfrontament de dues filosofies diferents: la nostra i la del MOPU. El MOPU ho vol concentrar tot a la ciutat d'Eivissa, i nosaltres preferiríem que aquest port s'establís en algun altre lloc de l'illa... ¡Atenció! Nosaltres no deim on. Finalment, hem realitzat un altre projecte millor tècnicament, per acostar postures amb el Ministeri. Però no volem els combustibles dins la ciutat, perquè representen un perill evident. Ja no po-

dem carregar-nos més. Nosaltres, a través del diàleg, intentem un mínim d'acord entre les parts implicades.

—De fet, però, l'ajuntament no ha presentat una proposta alternativa concreta quant a la ubicació perquè pot tractar-se simplement de traslladar el problema...

—Segons com es planificàs, el port industrial podria quedar aquí a la ciutat. El que no hem tractat és el tema del combustible. Això és un problema de tota l'illa. D'altra banda, tenim previstos 350 milions per al Passeig Marítim, més uns quaranta milions de pessetes a la perimetral i a l'entrada a Talamanca, més un projecte específic per a aquesta zona turística. Comprendreu que no podem deixar que hi hagi camions carregats de contenidors, grues, etc., passant contínuament per aquesta zona d'alt *standing*, on la gent ha fet inversions quantioses: apartaments, casino, discoteques, ports esportius...

—¿Hi ha, però, una solució millor?

—Sembla ser que sí, però això, en definitiva, s'ha de resoldre conjuntament amb CAMPSA. A més, el problema, insistesc, afecta el conjunt de l'illa d'Eivissa.

—Veus de l'oposició afirmen que es fan modificacions sobre el pla d'ordenació sense tenir en compte per a res la comissió provincial d'urbanisme, a compte i risc de l'equip mu-

"El problema de l'aigua no és un problema d'Eivissa ciutat, sinó de tota l'illa".

nicipal del PP.

—A veure, ¿com és això?

—Just així. Que es fan modificacions sobre zones verdes, etc., sense revisar el Pla d'Ordenació.

—No, no...això no és cert.

—Tenim entès que l'IBASAN construirà una depuradora per a cent mil habitants. D'aquí a l'any 2000 hi ha previst un creixement molt important a la ciutat d'Eivissa. Des de l'ajuntament, ¿quina filosofia hi ha per a afrontar aquest creixement?

—Bé, hi ha un pla general aprovat. De tota manera, a mi em preocupa que hi hagi un creixement exagerat, a pesar que el problema de la ciutat d'Eivissa és molt dife-

rent del de la resta de municipis, perquè aquí tot és sol urbà. El problema és organitzar la infraestructura.

—Quan presentareu la moció de censura, ¿ho vaureu fer per imperatiu de la centralita del partit o perquè ho consideraveu necessari?

—Era necessària. En dos anys, van veure que això no feia cara d'anar endavant. Per aquest motiu, la presentarem. A més, cal tenir en compte que ara estem en un moment crític.

—Llegint declaracions com les d'Alexandre Forcades, conseller d'Economia del govern balear, sembla que s'ha accentuat la pressió jacobina del govern espanyol. ¿Es nota això tam-

bé en l'administració local?

—Pel que he sentit dir a companys del govern balear, consellers, etc, hi ha un procés important de centralització. Pens que podem parlar de poca sensibilitat autonòmica.

—En el camp de la normalització lingüística, ¿quines activitats duu a terme l'ajuntament? ¿I quins resultats hi veieu?

—Mai hem d'estar satisfets, però s'està avançant a nivell intern. Jo crec que en aquest camp no s'ha d'intentar abastar molt, sinó que s'ha de començar per arreglar la casa, i llavors anar a fora. I, certament, la casa, estava a zero de normalització lingüística. No hi havia

res en català.

De cara a l'exterior, s'ha col.laborat amb l'Institut d'Estudis Eivissencs en forma de cursets. De tota manera, ens trobam amb l'inconvenient que som l'únic ajuntament de l'illa que té un tècnic en normalització lingüística.

—¿I a nivell vehicular (plens, etc)?

—En els plens, lògicament, cadascú parla com vol. Jo sóc el primer que de vegades parle en castellà, perquè un determinat tema m'hi surt més espontàniament o perquè el domini millor. Em sap greu, però les coses com són.

Bernat Joan i Mari